

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

De festo. s. Tho. martyris: de necessitate boni operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

In festo

tractare d morte patris: vt ipsi regnū
patris obtinerent. Quod pater audi-
ens a se expulit. Illi autem Cesarem
adeunt: et de patris iniuria sunt que-
siti. Interim autē magi hierusalem ve-
niunt: cōquerētes de nouo rege nato
herodes aut nimis turbatus: timēs
ne a regno auferretur, magos rogat
vt eo inuento sibi renūcient: simulās
se velle adorare quem occidere vole-
bat. Unde magi iuerūt p aliā viā. Pu-
tans aut eos deceptos a stella inq̄siti-
onez pueri iesu penitus reuocauit.
Citatus aut a sanatu et a Cesare au-
gusto super respōsa filiozū sententiaz
habuit p se. scz. vt filij p̄i obedirent.
Reuersus cum victoria et audacior
factus. dū audiret de puero q̄ a pa-
storibus et a magis esset adoratus et q̄
natus esset: occidit omnes pueros qui
erant in Bethleem: abumatu. et infra
id est ab infantibus duoz annoz vsq̄
ad pueros vnus noctis. Sed deus n̄
est passus tantaz herodis neq̄tiam: se
ip̄z occidit. Et ita ea morte mortuus
est: qua alios affectit. Sancti h̄o Inno-
centes sunt in celo et in terra gl̄ificati

In festo sancti Thome cantu.
De necessitate boni operis.

Doluit dñe
super caput ei⁹ coronaz
de lapide p̄cioso. In ps.

Cuz alto conceptu et artificiosa cō-
elusione antiqui phi. lege naturali p̄-
lustrati: in tres differentias vitam ho-
minis declararunt. Una dicta volup-
tuosa et carnalis. Una politica et ciui-
lis. Una dicta deuota et p̄templatiua.
Causa haz positionū ponitur a phi.
in. i. pol. Quia phi. hoīem p̄siderauit
in tribus modis. Primo in quātum
discedebat a lege naturali et lumine
rationis insequendo appetitū sensiti-
uuz. Iste mō attribuebāt ei vitā carnis
leui. De hoc ut romanus Paulus. i.

coz. ij. Animalis homo non p̄cipit ea
q̄ sunt sp̄s dei. Et ps. h̄o cū in hono-
re eēt. rē. Et Dātes li. i. Causa. xxvi.
Considerate vestraz originem. Crea-
ti non fuistis vt brutaliter vueretis:
sz ad insequendū fructem et intelligen-
tiaz. Et in. ix. paradisi heu aie decez
pte et creature impinguate q̄ a tanto
bono deslectitis corda diligendo ad
vanitates sensuz. Et Secūdo inq̄-
tū sequebatur lumē rationis. Ex hoc
attribuebāt ei politicam. In. i. Pol.
homo est animal politicum et ciuile.
Apuleus li. de deo Socratis. P̄stā-
tissimum animal in terris: est homo.
quia ratione est vigens in. vij. Pol.
Inter omnia aialia solus h̄o rationem
habet in. ij. Pol. In tantuz inquit est
homo in quantum habet rectitudinez
in seipso per subiectionem passionuz.
Tercio inq̄tum erat deditus vite
contemplatiue et virtutibus. Ex hoc
dicebant ip̄m diuinuz et sanctū in. vij.
Ethi. homines dicuntur dū p̄pter
virtutis excellentiā. Apuleus d̄ deo
Socratis. Nichil est deo similis q̄
vir animo p̄fecte bonus inducendo p̄
omnes res que a nobis possit sola h̄-
tus intelligitur illa esse que nos con-
stituit in statu digno om̄i laude et ho-
nore. Unde Plautus in amphitro-
ne. Virtus in se habet oia. Ille. Qua-
lis fuit vnq̄ ille: in quo diuina h̄tus
habitasset: qui aduersas influentias
celi: calamitates terre euz animo for-
ti non tolerarit. Et imperio ile sup̄-
mus et celestis deus honorauit suis
bene meritis gloriosum Thomaz. rē
super quo posuit coronam aureā. Pos-
uisti domine super caput ei⁹ coronā
martyrij: doctoratus: virginitatis: in
quibus verbis quia sanctus Thomas
de quo hodie ecclesia festuz celebrat
fuit sollicitus in opere bono propter
q̄ deus euz sublimauit in celo. De ip̄-
so bono opere loquamur ad noīn h̄o
cumētuz. De quo tria videbimus.
Prīmū d̄ argumentationis.
Secūm d̄ declarationis.

In festo

ris nature q̄ angel⁹: op⁹ est vt pluri
 bus monb⁹ opationū lachrymar: ie.
 iunior: elemosinar: vt ipam b̄titudi
 nē acq̄rat. Et rō: qz cū b̄titudō n̄fa in
 cōpabilr̄ excedat facultatē ois natu
 re create: iō nulla pura creatura pōt
 eā p̄sequi sine merito p̄cedentis opis
 que q̄uis sint finita ⁊ m̄mi valoris
 ex eo q̄ a creatura p̄cedunt q̄ est fini
 te virtutis. Tamē vt dicit Tho. i m̄
 tis locis: merito passiois xp̄i opa n̄ra
 infinitant ⁊ sūt infiniti meriti: iō sunt
 nobis necessaria. Uoca inquit xp̄us.
 Math. xxiij. oparios ⁊c. Qd̄ patuit in
 veteri testamēto de Abraā Sen. xvij.
 cui de⁹ dī. Non vocabis vltra vxorē
 tuā Sarra: s; Sarra: qz ex illa dabo
 tibi filiū. Qd̄ audiens senex in corde
 suo risit dī. Putasne centenariō nasce
 tur puer: ⁊ nonagenariā pariet. H;.
 Plini. li. vij. de naturalī hystoria: qd̄
 vt in plib⁹ post annū. l. cessat secundi
 tas mulierū. Vir aut. lxxx. anno ḡnat:
 sed Masinissa rex numidarū post. lxxx
 vi. filiū genuit. Et Cato cēsonus ex
 filia salemis cliētis sui genuit. cū iā
 trāssisset. lxxx. annos. Preterea Gene.
 xvij. Apparuit angel⁹ Sarre. dicens.
 Dabo tibi filiū. R̄ndit. Postq̄ senui
 et dñs meus vetulus est: voluptati
 opam dabo. Et. xxi. ca. concepto filio
 dī. Risum fecit mihi dñs: ⁊ qui cunqz
 audierit corridebit mihi. Ad p̄posi
 tū. Si de⁹ ab eterno p̄posuit dare fili
 uz abrahe: cur dedit ei Sarra sterile
 R̄ñdeo: qz sic erat ordiatū q̄ mediati
 bus p̄cibus ipetraret: sicut ⁊ filio tuo
 decreuit dare sciaz si non fugerit ire
 ad scholā: ⁊ tibi dare sanitatē: s; p̄ de
 bita media. Ad p̄positū. Ab eterno
 disposuit dare paradī dño t̄pali: iusti
 cia mediāte diuiti elemosyna. paupi
 paciētia. ffibus. s. Dñici: nō comedē
 do carnes: ieiunare p. vij. m̄ses. Dor
 mire cum vestibus. Sic dico de alijs.
 Ad p̄positū. Pulsat cāpana dic opa
 terfamilias filijs tuis. Eamus ad h;
 mones: qz hoc deus a nob̄ acq̄rit. Je
 suem⁹ qz hoc medio sum⁹ scripti. Jo

Mat. xvi. Reddet vniciqz sm̄ opera
 sua. Apo. vi. Ecce venio cito ⁊ merces
 mea mecū ē: reddere vniciqz sm̄ opa
 sua. Uoca oparios ⁊c. In q̄bus verbis
 due cōclusiones extrahunt. P̄ma
 q̄ hō faciat malum de necessitate et
 peccet venialr̄. S̄cda q̄ faciat bonū
 Ad p̄positū: q̄truo: sunt qui peccare
 non p̄nt. Deus: angelus: bestia: res in
 siata. Inter que hō est medius. Non
 est deus: non angelus: nō bestia: non
 lapis. Clama. Est hō b̄ carne fragilis
 Jo. Mat. xvi. Caro asit infirma: p̄
 pter quā infirmitatē habēt theologi
 in. iij. di. xvij. Qd̄ hō non pōt diu esse
 sine veniali xpo ⁊ matre ei⁹ exceptis
 De hoc canonista. xij. q. ij. c. ois etas.
 ⁊. xx. q. iij. c. p̄clius. Et in autētico
 de monachis. s. triēnij. hūana natu
 ra labit ad d̄icta. ⁊. s. si q̄s ergo. col.
 i. Et scriptura. Sen. vi. S̄ctus ⁊ cogi
 tatio cordis hūani p̄ni sunt ad malū
 ⁊c. Et. i. Jo. iij. Si dixerimus qz pctm̄
 nō h̄emus ⁊c. Eccl. vij. Nō est hō q̄
 nō peccet. Et Lact. iij. Natura ho
 miū p̄clius est ad vitia. Idē li. de
 ira dei. ca. xx. At em̄ si de⁹ statiz pec
 cantē puniret: nemo superesset. Nul
 lus est em̄ qui nihil peccet. Et multa
 sunt q̄ ad peccādū irritant. Etas: vi
 nolentia: egestas: occasio: premium.
 Adeo subiecta est peccato fragilitas
 carnis qua iduri sum⁹ vt nisi huic ne
 cessitati deus parceret: nimis fortal
 se pauci viuerēt. Ad p̄acticā. Talis
 tenet cōcubinā noli scādalizari: quia
 caro infirma. Talis cōmittit vsuras.
 Caro ⁊c. Alius blasphemat. Quare.
 Qz caro infirma. de pe. di. i. c. Petrus
 fleuit ⁊ doluit qz errauit vt hō Glosa
 sup hoc. Errauit: qz hō facile corrūt
 Si fuisset de⁹: aut angelus aut bestia
 nō peccasset. Jo p̄pter hāc infirmita
 tem xp̄s dimisit adulteraz impunitā
 ei cōpatiens. Jo. vij. Uader amplius
 ⁊c. Et Ambro. flebat peccata pentē
 tium tanq̄ sua eis cōpatiens. In
 terpone exemplum beati Constantij
 de fratre fugituo in ciuitate scula

Thome martyris Fo. lxiij.

na. Cū frater quidam fugisset a cōuēru
sine licētia prioris et redire vellet p̄s
or nolebat eum recipere absq̄ grandi
penitētia. At vir sc̄tus. b. Constanti:
us increpauit priorē cōpatiēns fratri
Si inq̄ sc̄tus dei tot labores sustinu:
isses vt xp̄us passus est pro pctōre re
dimendo: non tam austerus esses. Et
exēplū Jo. enāge. De capitaneo latro
num ad quem clamabat. Reddā ratio
onem pro te. Ad hoc p̄positum adduc
fabulā Esopi de rustico qui serpentē
in sinu posuit: quo calefacto ipsuz mo
rordit. Cum argueretur a rustico de
ingratitude. Respondit serpens.
Facio debitū meū: qz hoc mihi propri
um est. Caro autem infirma. Propri
um est ei si errat et mala facit. Patet
p̄ma conclusio. ¶ Sc̄da conclusio. O
portet de necessitate q̄ homo faciat
bonuz: quod probatur per p̄m. ij. de a
nima. Qz vnaqueq̄ potentia facilitoz
est ad actum suum q̄ ad alienum.
Exēpli gratia. Oculus videt facilius
q̄ audiat et auris audit q̄ videat: qz
sui officij est. Ad propositum. Poten
tia intellectus hominis ad virtutes in
clinatur: vt capax ratiois. Facis mas
lum tenes concubinā exgis vsuras.
Facis p̄tra naturā huius potētie que
inclinatur ad bonum ex natura sui: vt
pote capax ratiois. Exemplum Xe
nocratis phi. Qui cum vocaretur ad
dormiendum cum femina respondit.
Erubescere celum intrare in cenū. Ad
q̄ etiam bonū inclināt d̄ns Sinderē
sis que duo facit in homine. De qua
Tho. iij. di. xxxix. Sinderēsis est q̄
daz lumen ratiois. Et us officium est
retrahere hoīem a malo: et incitare
ad bonum. Clamat viatori. Dimitte
pctā. Cito cōfiteri: qz cras morieris
In. vi. Conf. Aug. Deputentur tem
pora: distribuans hore pro salute ase.
Clamat o damnate: o ribalde qui pro
pctis hic dānaris in perpetuum. Et
hic paret conclusio nostra: ratione.
¶ Sc̄do probatur auctoritate. P̄iso.
diuinali. In ps. xij. Dñe quis habi

tabit. et. Auar? luxuriosus: gulosus:
piger? Non. Sed qui ingreditur sine
macula et. In ps. xvij. Retribuet mi
hi d̄ns s̄m iusticiā meam. M. xvi.
Reddet vnicuiq̄ iuxta opera eius.
Roma. ij. Red. viii s̄m opera eius.
Apoca. vlti. Ecce venio cito et mers
ces mea mech est: reddere vnicuiq̄
s̄m opera sua. et Amb. in li. de Abel.
et Caym. Nō dormiētib? sed vigilan
tibus pollicent̄ premis. Sic. in dial.
Sine labore certaminis: non est pal
ma victorie Et. ff. de iure iurando. l.
cum qui. Et in autenti. Constitutio
de dignitatib? col. vi. honorez habe
re nō possumus sine leuore Quidam
poeta. Felices p̄to qui celum corde
tuent. Visibilis de? his p̄ secula cun
cta manebit. et p̄iero. ad Paulinum.
Nihil sine magno labore natura dez
dit mortalibus. Et dantis. x. padis
Regnū celozū violentiam patitur ob
amoris feruorem et spem diuinam
qui diuinam superat voluntatem. ff.
ex quibus causis maiores. l. Non em.
Negligentibus non subuentur
Facetus. c. ij. Absq̄ labore grani viz
munera magna dabuuntur. Gratus et
est plenus vtilitate labor et Aristo. x.
Ethi. c. x. Sine opatione non fit dele
cratio. ¶ Tertio probat̄ distinctione.
Querit̄ dubis a theologis. Utx deus
sua potētia possit dare paradysum ho
mini pctōri absq̄ meritis. Circa hūc
modum triplex opi. Una Scoti. alia
Ric. alia Tho. Opimo Scoti fuit in
iij. di. xliij: cū quo est Paul? carmeli
ta. Qd cū in deo sit duplex potentia.
vna ordiaria: alia absoluta. Quo ad
ordinariā: nō potest: ex eo qz is ordia
rit quis debeat esse beat? vnde opus
est bono opatione. Sed quo ad potens
tiam absolutā: p̄t. Sc̄da est Ricar.
iu. iij. di. xv. ar. i. q. vij. in corpe. Ubi
q̄rit. Utx deus possit hoīem saluare
absq̄ satisfatione di. Qd aut loqui
mur de lege cōi: aut de p̄uilegio spe
ciali. Primo: cōi: nūq̄ dimittitur pec
catū sine satisfatione: aut de p̄uile

In festo

glo speciali. Et hoc modo pctm morta
le dimittitur absqz satisfactione ⁊ gra
tie infusione. Tertia opi. fuit Th. in.
iij. contra gen. c. xxvij. Et. Jo. de bi
blia in quolibetis. Quod de ptate ab
soluta non potest: qz contradictio seq̄
retur. s. qz peccator simul est ⁊ pctōr et
beatus. Scō de ordinaria non po
test: quia iam ordinavit hominem ad
paradisum mediantibus medijs. Uñ
Ambro. super illud. i. Timothei. ij.
Vult oēs homines ⁊ c. Voluntate con
ditionata non absoluta. Si domino o
bediant in preceptis suis: ergo opus
est operatiōe bona. Quarto proba
tur exēplo. De monacho qui desertuz
petijt relicto clauſtro vt melius gule
et ventri vacaret accipiens habitum
sanctitatis sub pelle lupina. hie. cō
tra Pelagium. Et si slūs vitijs care
re possumus: maculam autem hypo
criteos aut paucoꝝ aut nullorum est.
Exemplum. b. Dhici. Qui quesituit a
demonio qd erat cōter peccatum re
ligioſorum. Rñdit hypocrisis: quia
sancti videri volunt. Ad propositum
Rustici autem audita fama eius: visi
tabant eum pluribus mūerib⁹. Nota
qz quatuor sunt generationes per
sonarum que gaudent in hoc mundo.
Primi sunt mansueti. De qbus. Mat.
v. Beati mites ⁊ c. Scōi adulatores.
Tertij fatui. Quarti gabadei q̄ mun
dum deludunt: cum velit deludi: ali
ter sibi homo non est amicus. Ad pro
positum. Cum in croceis maneret mo
nachus audiuit primam vocem. Ave
porce bene pascite. In mane sequenti
surrexit et loca deserta girabat.
Audiuit scōam vocem. Ave pecus er
rans. Qd audiēs reuersus est ad clau
strum: penitentiam religionis ample
ctens. Audiuit tertiam vocem di.
Ave fili: implens dei voluntatem.
De qua Johannis. viij. Non oīs qui
dicit mihi dñe ⁊ c. qz scz bona opera ⁊
diuina precepta seruabat. Ideo dicit
Tho. in. q. de veritate. q. xxij. ar. viij.
Qd p̄destinatio nra non est absoluta

sed p̄ditionata: mediantibus medijs.
Qd ptz in parabola xpi. Mathe. xx.
quam volo sub breuitate discurrere.
De p̄fesa. qui exijt p̄ma mane p̄duce
re oparios in vineaz suā. In qua alios
misit summo mane. scz hora prima.
Alios hora. iij. Alios hora. vi. Alios
hora. ix. Alios hora. xi. fm doc. Pater
fami. est deus: qui habet tria palatia
in quibus habet tres fami. Primum
est celus: vbi est familia filioꝝum. ps.
Filij tui sicut nouelle ⁊ c. Secūds est
mūds: vbi est familia militantium.
Job. vij. Militia est vita hominis sup
terrā. Tertium est infern⁹. vbi est fa
milia incarceratoꝝ. Esa. xxij. Con
gregabuntur in congregatiōe vni⁹ fa
scis in lacum: et clauduntur ibi in car
cere. habet vineaz. i. p̄ntē ecclīā. De
q̄ Esa. vi. Vineā dñi sabaoth domus
israel est. misit operarios i quib⁹ hois
Que sunt. v. etates mundi. Prima
fuit ab adam vsqz noe. In hac misit
operarios. scilz abel. Caym. Tubal
Zubal. Secūda a noe vsqz ad abrahā
am. In hac misit p̄riarchas scz regez
Salem. Melchisedech. Jacob. Isaac.
Tertia ab abrahā vsqz ad moysen
In hac misit prophetas. Quarta a
moysen vsqz ad aduentum domini pro
phetas eos iterum multiplicando
Quinta ab aduentu domini vsqz ad
finem mūdi. in hac misit aplos. doctō
res. fundatores ordinum. Enumera
si libet. Moral. p. v. etates signantur
v. etates hominis: in quibus deus ho
minem vocat ad vineam paradisi.
Prima hora p̄ pueritia. De qua
Mat. xix. Sinite paruulos venire ad
me. Quos vocat vt incipiāt bene viue
re. Tertia hora ē adolescentia. in hac
vocat adolescentes ad normam hone
statis. De quibus hier. iij. Bonum
est viro: si ⁊ c. Sexta hora est iuuenus
quos vocat ad perfectionez virtutum
De qbus Ecclī. xij. Memēto creator
ris tui in die iuuetutis tue. In hora
ix. vocat senes. O semculi cito cito
se pulso tremā. Uulgaris. Jam. scz

nescis et barba canescit. nec contereris. O anima damnata ne vnq̄ rades ad vltimum hyatum. nani multos decepit: bene faciemus. ¶ In hac hora. xi. vocat decrepitos octogenarios et sexagenarios. Exemplum. Quidam nomine Sivaldus miles: cum esset octogenarius et dux latronum in siluis existens: cum vidisset capillum canis cadentem de capite suo: dixit. heu me quia senex factus sum in latrocinio. Un̄ conuersus est. Un̄ patet scdm̄.

¶ Tertiū ꝛc. R̄fidel̄ ad argumentuz: in quo arguit: q̄ de⁹ est imutabil̄. Et si dispōit dare alicui bonuz dabit sine opere. Dicit q̄ de⁹ sine sui imutatiōe mutat finem suū: s̄m̄ qd̄ opera n̄ra requirunt. Qd̄ probat. Auctoritate. Exemplo ¶ Primo ꝛc. Piere. xij. vbi de⁹ sic loquitur. Si p̄niam egerit gens illa a malo suo qd̄ locutus sum aduersus eam aḡ et ego p̄niam super malo qd̄ cogitavi: vt faceret ei. Et iterū Eze. xxij. de⁹ dixit. Si dixerō ipso morte morietis: et egerit p̄niam a peccato suo vita viuet et nō moriet̄. Et hoc est qd̄ d̄. xxij. q. iij. vniūsq̄sq̄. Ipe d̄ns frequēter mutat finem ꝛc. In commutabilis idem h̄etur. Et de peni. dif. i. c. Nouit deus mutare finem: si tu no ueris emēdare delictum. Exēplo Ezechie regis isrl̄: cui de⁹ dixit. Dispone domui tue: quia cras morietis ꝛc. Voluit se Eze. ad parietē et fletit: et precat⁹ est deum ꝛc. Cui deus. Exaudi uorōnē tuā. Ecce addā. xv. an. ꝛc. Ex q̄ bus habetur. q̄ s̄m̄ nos mentem nostram et volūtatē op̄ in bonum siue in malū dirigimus. ita et ipe sententiā suā: aut reuocat: aut immutat. aut exequit sine immutatione sui. Nam vt dicit Arist. vij. phis. ꝛ. xi. Meta. Deus est mouēdo om̄ia: immobilis. Nam non mutat loco: quia vbiq̄ est. Non tpe: quia eternitas simul est. Non forma q̄ pure factus est. Unde mutatiōnem secūdū formam tollit simplicitas sui tempus tollit eternitas. s̄m̄ locum tollit immensitas. Et ideo in deo est

sūma stabilitas ꝛ inde causalitas ois mot⁹. Sine sui ergo imutacione pduxit in tpe mūdū. Sine sui imutacione carnē assumpsit. Sine sui imutaciōe petētib⁹ ꝛ orātib⁹ sua d̄s largit̄. Et q̄ se puertūt et b̄nfaciūt dat regnū celozū.

¶ Hystoria sancti Thome mar.

¶ Thomas cātuariensis d̄s in curia regis anglie moraretur et illi summe esset gratus. Videns multa fieri in curia illa: reliquit curiam regis. Quia mala societas est causa multozū malorum. Unde. xxvij. q. i. Sepe malozū consortia: etiam bonos corrumpunt. Et prouerbiorū. xij. Quicumq̄ sapientibus gradit̄. sapiens erit. Amic⁹ stultozū similis efficietur. Unde adhesit archiepo ciuitatis a quo licet inuitus factus est archidiaconus eius. Et post eius mortē: quia erat in opinione maxima ppli: factus est ciuitatis eps. Cui electione sibi p̄ntata cum instrumēto publico: renunciavit. Quia vt dicitur. di. vl. c. Multi. Quicumq̄ desiderauerit primatum in terra inueniet confusionem in celo. Nec iter seruos chulsi computabitur: qui de primatu tractauerit. ¶ Me. Unde recursum habuerunt ad papam Alexandrum. Qui ipm̄ coegit per sententiam excoicationis. Qui flens acceptauit. Post aliquantulum vero tempore videns tantum onus: venit ad papam iterum supplicans ei vt ab hoc onere liberaret. Qui dedit ei habitum monachalem. Et cum nullus inueniret sufficiens pro episcopatu ciuitatis itez coact⁹ ꝛ p̄ papā reassumere. Qui hoc assumpto officio in alterum virū pmutatur: et caro eius ieiunijs maceratur. Tredecim pauperum pedes quondie lausbar curuatis genibus et ipsis reffectis cuilibet quatuor argenteos dabat. Et quia ecclesia illa et archiepiscopatus ille erat magni valoris: quemadmodum alias habuit pastores ad sui complacentiam dominus et rex anglie vt suo modo bona ecclesie dispensaret credidit: et

In festo

Thomā hoc facturum. Sanctus thomas oīno renuit. Unde rex turbatus cōtra virū dei. cōmouit omnes p̄ciēs suos & magnates. Q̄b̄ videns dei seruus a patria sua recessit et Senonas perrexit: vbi tunc erat Alexander papa cū tota curia: a quo receptus est honorifice. Rex autē anglie oīa que erant ecclesie cōfiscavit: et totā p̄sentem episcopimale tractauit: nō parrens etati vel sexui. Cū in his asit angustis esset in nocte reuelat ei q̄ ad sponsam suā ecclesiā esset rediturus et ad christum cū palma martyrii migraturus. Septimo die sui exilij redire cōceditur & ab oībus suscipitur honorifice. Per dies aliquot ante eius mortē quidam iuuēns de ciuitate moriens per sanctū dei fuit resuscitatus. Qui retulit q̄ ad sup̄renum ordinem sanctorū fuit ductus. et inter apostolos sedem vnā vacuā vidisse. Quis anrequereret cuius esset illa sedes. Angelus r̄ndit q̄ seruabatur magno plato anglorū. Cū ergo nō posset a rege flecti minis vel p̄ciibus. Ecce milites regis armati ad archiep̄m vociferando veniūt. Quib⁹ ille occurrēs dicit. Quid vultis. Venimas inquit vt occidaris. R̄ndit. Ego pro deo meo mori paratus sum pro defensione ecclesie & libertate ei⁹. Unde ex parte dei oīpotētis p̄cipitur vobis: ne meorū quemq̄ occidatis vel noceatis. Deo et marie et beato Dionisio & sanctis patronis huius ecclesie cām cōmēdo. Quibus dictis. Caput sancti percussit & coronā capitis amptarunt. Dū autem sacerdotes Requiem canerent et officium p̄gerent: angeli cantū illorū interrūpunt. & letabitur iustus in domino cātare ceperunt: tunc canonici depositis vestimentis funeralibus alia resumpsērunt indumēta festiua. Un̄ eadem die fuit canonizatus a papa iesu xpo in celo: nūttēs canonizati: tunc in terram per angelos vt facerēt officium martyris: deinde fuit canonizatus a papa Alex. in terra.

In festo sancti Siluestri papa
De honore sacerdotis.

Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo. Eccl. esia. xliij. cap. est licita cōgrua & conueniens homini graui & maturo de ingenito pelegriano & perspicaci: de oīo nitido & terso. de corpore venusto & oīni virtute adornato: debere cuz summa auiditate et desiderio appetere et affectare bonum. In. i. Eth. Bonum ē q̄ omnia appetunt. In. iij. Eth. Bonum est obiectu⁹ voluntatis. Dio. iij. de di. no. Pulchritudo & bonum omnia desiderāt. & ps. Delectasti me &c. Deus est summus bonū. In. xij. Meth. Deum dicimus sempiternum et optimum. & plato in Timeo. Deus est summum bonum super oēm substantiam oēmque naturam. Q̄b̄ bonū homo postpositis oībus mundi curis cum oīni studio d̄z amplecti Aug. in. li. cōfessio. Nouerim te: nouerim me. Quisq̄ ratio. Dne care precor te cuz summa cura & indefessa oratio: vt sic me peccato et lucubuo peccati de eterna seruitute veluti apostatā & idignū possessorē ad statū gratie cōduci: ita cōcedere digneris hoc lūm q̄ ego tres res faciā in te & tres in me. Primō vt agnoscam in me meā vilitatē iniquitatem: fragilitatez: vt veluti in apto vase habites in me: sicut imperator in vno apparato domicilio. Secundo cognoscā tuā dignitatē: maiestatem: bonitatem: que quidē bonitas infinita est: immensa & ineffabilis quā elegit b. Silvester totis visceribus ac toto corde amauit & dilexit. Propter q̄d ab ipsa summa & infinita bonitate a deo dilectus est ac sublimatus tam in regno celesti q̄ in presenti ecclesia q̄ illum cōstituerit dignū suum ministrū & summum sacerdotem fecerit. Ecce sacerdos &c. Ad cōmēdationē. s. siluestri de dignitate sacerdotali loq̄mur